

UMIESTNENIE SÚŤAŽIACICH – I. kategória

1. miesto

Andrej Purkart, 14 rokov, ZŠ Pohraničná, Komárno

Kto je dôležitejší?;

2. miesto

Kamila Kvasnicová, 15 rokov, ZŠ Slovenských partizánov, Považská Bystrica

Sieť spomienok;

3. miesto

Magdaléna Martišková, 13 rokov, Topoľčany

Best kamoška;

Cena riaditeľky Považskej knižnice

Ester Bartošková, 15 rokov, ZŠ Pohraničná Komárno

Turci už našťastie odišli;

Cena riaditeľky Považského osvetového strediska

Dominika Hošťáková, 14 rokov, ZŠ Horný Vadičov

Prebúdzenie;

Cena riaditeľky ZŠ Dominika Tatarku Plevník-Drienové

Lucia Lieskovská, 14 rokov, ZŠ s MŠ A. Bernoláka, Martin

Výnimoční obyčajní ľudia;

Čestné uznanie

Hana Emily Griffin, 12 rokov, Piaristické gymnázium J. Braneckého, Trenčín

Červený brmbolec;

Čestné uznanie

Lesia SCHREIBEROVÁ, 14 rokov, ZŠ Tomášikova Košice

Niečo viac ako len strom;

Čestné uznanie

Petra ŠPÁNIKOVÁ, 14 rokov, ZŠ Slovenských partizánov, Považská Bystrica

Nezvyčajná výprava

Čestné uznanie

Barbora BRIESTENSKÁ, 13 rokov, ZŠ Š. Závodníka Pružina

Škrečok xylofón;

Čestné uznanie

Tamara Janotková, 14 rokov

Skutočný príbeh.

Celoslovenská literárna súťaž „O cenu Dominika Tatarku“ v tomto roku sfúkne na imaginárnej narodeninovej torte trinásť sviečok . Áno, tento ročník je spojený s magickým číslom trinásť, ktoré sa už od čias starovekých pokladá za číslo nešťastné.

Po prečítaní prác, ktoré mladučki autori zaslali do 1. kategórie, som však nadobudla pocit, že toto číslo má skôr podobu trinásť komnaty – miesta tajomného, magického, miesta, kde je vstup zakázaný, neželaný, riskantný, za istých okolností však realizovateľný.

Trinásta komnata – tabuizované miesto každého z nás – sa otvára len zriedkakedy. Nám – členom poroty – sa otvorila v tomto roku 43 – krát. Prostredníctvom prác debutujúcich prozaikov sme mali možnosť nazrieť tam, kam nikto iný okrem autora nemá prístup. Nazreli sme do zranených srdc, prebúdžali sa spolu s hrdinom z kómy, bojovali sme za spravodlivosť, blúdili vesmírom, trpeli vo vojne...

V rozprávkach býva trinásta komnata odmenou i nešťastím. A v nerozprávke všedného dňa? Obohatením, za ktoré všetkým začínajúcim autorom v mene poroty patrí veľké ĎAKUJEM!

PaedDr. Eva Žibrúnová

UMIESTNENIE SÚŤAŽIACICH – II. kategória

1. miesto

Milan Fecske, Liptovský Ondrej
Misa šošovice;

2. miesto

Diana Cehláriková
Pod stolom, Balón;

3. miesto

Mária Gáboriková
Nebojte sa, mamička, Jar bola blízko;

Cena riaditeľky ZŠ Dominika Tatarku, Plevník-Drienové

Andrea Myslivcová, SSUŠ Martin
Toto je život;

Cena riaditeľky Považského osvetového strediska v Považskej Bystrici

Ivana Jančová, Ochodnica
Fanúšik;

Cena riaditeľky Považskej knižnice v Považskej Bystrici

Terézia Rodinová, Gymnázium Partizánske
Na dobrú noc;

Cena Miestneho odboru Matice slovenskej v Považskej Bystrici

Ivana Piačková, Gymnázium Považská Bystrica
Bez názvu;

Cena poroty

Alena Rachel Jurečková, Krpelany
Vniknutie do mojej duše;

Čestné uznanie

Michaela Majtánová, Gymnázium Považská Bystrica
Topánky na strome;

Čestné uznanie

Ivana Šaffová, Michalovce
Rozprávka pre dospelých;

Čestné uznanie

Katarína Jančeková, Velke Bedzany
Najletnejšia spomienka.

Milan Fecske vo svojej próze Misa Šošovice začrel do najhorúcejšieho spoločenského problému – nezamestnanosti. Vtipne vyriešil pointu svojho príbehu, a nielen to: jeho riešenie problému je reálne a uskutočniteľné.

Diana Cehláriková svojimi dvomi poviedkami - Pod stolom a Balón – akoby sa spreneverila sama sebe: šestnásťročné dievča dokázalo uveriteľne načrtnúť život dnešnej mládeže. Obidve práce sú literárne pozoruhodne dobre zvládnuté.

Mária Gáboriková, autorka o polstoročie staršia od predchádzajúcej autorky, poslala do súťaže dve práce. Každá z nich prináša emotívne silný príbeh, v ktorom víťazí láska a sebaobetovanie.

Ivana Jančová nám ponúkla literárne veľmi pútavo napísaný príbeh Fanúšik o – ak sa nemýlim – sériovom vrahovi. Zaujala ma forma, akou je príbeh napísaný. Pravdepodobne ide o skúsenú autorku.

Terézia Rodinová a jej poviedka Na dobrú noc. Emotívny príbeh otca a dievčatka. Pri čítaní som mal pocit, že autorka rozpráva svoj vlastný príbeh. Pravdaže, to nie je podstatné. Podstatné je to, že sa 17-ročné dievča odvážilo opísať život dvojice – otca a dcéry – v ktorom chýba manželka a matka. Tá totiž zomrela po narodení dcéry. Oceňujem, že autorka zvládla opis rodinnej drámy s optimistickým vyústením.

Andrea Myslivcová a jej esej Toto je život. V súťaži bolo niekoľko príspevkov podobne ladených. Hľadanie zmyslu života je aktuálne pre všetky vekové kategórie a - ako sa ukázalo v Myslivcovej eseji – aj pre šestnásťročnú autorku. Zvládla to naozaj statočne, bez filozofických výletov, a naozaj aktuálne. Pointa, ktorou svoju úvahu korunovala, znie: „Pokiaľ budeš mať naozaj všetko, v skutočnosti nebudeš mať nič. A to je život: byť slobodný a šťastný z ničoho.“ (Citát z práce.)

Text Ivany Piačkovej nazvaný Bez názvu, je z rodu fantasy literatúry. Je to ponor do situácie po výbuchu atómovej bomby. Jeho pointa je síce tragická, ale čitateľa presvedčí, že situácia ľudstva

*ani po takejto katastrofe nie je beznádejná. Tochu ma mätú autorkine vedomosti o radiácii.
Naozaj toho dnešní gymnazisti o rádioaktivite tak veľa vedia?*

*Topánky na strome, práca Michaely Majtánovej, je zo školského prostredia. Vtipná pointa dáva
poviedke odľahčujúcu podobu života súčasných študentov.*

Záver:

*Z tých vyše 60 príspevkov dobrá tretina nebola ničím pozoruhodná. V druhej tretine sa našlo
niekoľko príspevkov, ktoré by čitateľa zaujali svojou témou, ale ich spracovanie nemalo literárnu
úroveň dobrej poviedky, alebo eseje. Z približne dvadsiatky príspevkov sa dali vyberať práce na
ocenenie.*

Rudolf Dobiáš